

Tisícročie letí s dvojkou,
čestní trpia, sú na vine,
čašu slasti slope háďa
v zajatí čiar, ostrých kruhov.

Prílív dažďa vyčistí kov,
dobré duše hynú v drine,
večnú túžbu gniavi kláda,
nepočuť žalm nevoľníkov.

Dážď zmýva nám
tvár pádom slz.
Symboly, prekliate hrdlá výkrikov, tony klamstiev.
Dotyky, vražedných hesiel na mraky, samé svinstvá. Zlo!

Klietky plné usadlíkov,
oheň žehná divé svine,
slepé dieťa hladká vraha,
drámy biednych smrteľníkov.

Holokaust sa nevyrovná,
všetko tuhne v mraze, špine,
treskom krídel tlieska zrada,
zlato leskom krivdu rovná.

Vlčie vytie zlosynov
-- kto viacej má, ten menej dá.
Škripot zubov vrahyne
-- kto menej dá, ten viacej má.

Voda hatí útok kane,
chvenie rýb a chcenie zeme,
rozpálená rieka chladne,
tisíc stupňov do červena.

Otázka sa núti perám,
ktoré nikdy nepodpíšu,
pokoj, mier a harmóniu
perám, ktoré nemilujú.